

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬੀਫੇਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਫਰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਪੂਰਨ ਮਲ-ਗੰਗਾ ਰਾਮ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ,

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ., - ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦੇਹ.

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 121 ।

ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, (1932 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 69— ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ— ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ— ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ— ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿਚ 'ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ 'ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਨਾਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਦੇਸ ਰਾਜ-ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਲਾਲ-ਕਾਲੀ ਰਾਮ, (1); ਹੇਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਜ (2), ਬਸਦੇਓ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (3), ਗੰਜਾਨਨ ਲਕਸ਼ਮਣ ਬਨਾਮ ਭਲਚੰਦਰ ਕੇਸ਼ਵ, (4), ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਸਮ ਇਬਰਾਹਿਮ (5), ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਫੈਲੋ (6)), ਸੱਯਦ ਹੁਸੈਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਕੈਰਾ (7), ਗੋਪਾਲ ਦੇਈ ਬਨਾਮ ਕੰਨੇ ਦੇਈ (8), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਦੇਬੀ ਸਹਾਇ ਬਨਾਮ ਗਿੱਲੂ ਮੱਲ (9), ਵੱਖਰਾ; ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ

ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ (10), ਵਰਦਾਰਾਜਲੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜਮਾਨਿਕਾ (11) ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਚਰਨ ਬਨਾਮ ਮਾਤੀਲਾਲ (12), ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ 'ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਵਿੱਚ 'ਸ਼ੁਰੂ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਉਨ (13), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'।

ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ 1948 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜਜ਼ਮੈਂਟ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਬਾਂਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਮਾਨ ਦੀ "ਨਾਨ-ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤ-ਵਿਯੋਜਨ" ਦੇ ਕਾਰਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਅੰਤਰਾਲਿਆ' ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਬੇਹੋਸ਼ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ:

" 1. ਕੀ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?

2. ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 69, ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੇਕੇ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-4, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਭਾਵ, 11-12-1945 ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਅਸੀਂ, ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ, ਉਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਾਂ..... ਬੈਂਕ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਅਸੀਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ....."

ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਹਾਇ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-4, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਫਰਮ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕ ਗੁਆਚ ਗਏ ਸਨ।

ਮੁਦਈ ਲਈ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂ 1। ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਭਰਾ, ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ "ਫਰਮ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਫਰਮ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਦੇ ਲੜਕੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਫਰਮ ਸੀ। ਅਕਾਉਂਟ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਗੜਬੜੀ ਦੌਰਾਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਿਉਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਸ. ਡੀ-4. ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 'ਦੇਬੀ ਸਹਾਇ ਬਨਾਮ ਗਿੱਲੂ ਮੱਲ', ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਹਿ 563 (ਏ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਸਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਰਮ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਸੀ।

ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ 7-6-1948 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 'ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ', ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾ 289 (ਐਫਬੀ) (ਬੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ. ਸੈਕਸ਼ਨ 171, ਕੰਪਨੀ

ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 171, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ "ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ" ਹਨ। ਪੰਨਾ 295 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ ਜੇ - 'ਵਰਦਾਰਾਜੁਲੁ ਬਨਾਮ ਰਾਜਮਾਨਿਕਾ', ਏਆਈਆਰ 1937 ਮੈਡ 767 (ਸੀ), ਅਤੇ 'ਰਾਧਾ ਚਰਨ ਬਨਾਮ ਮਤੀਲਾਲ', 41 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂਐਨ 534 (ਡੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ - 'ਫਰਮ ਦੇਸ ਰਾਜ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਕਾਲੀ ਰਾਮ', ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਪੁੰਜ 415 (ਈ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਬਟਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਕੇਟ ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਵਿਚ -- 'ਦੇਸ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਸ (ਈ)', ਇਹ ਫਲਸ਼ੇ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ:

"ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਭਾਰ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੈ - 'ਹੋਰਤ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ', ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43 (ਐਫ), ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 270(1), 1935 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਸੀ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ:

"270 (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ..."

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸੁਲਮਾਨ ਜੇ.ਪੀ. 52:

"ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ -- 'ਬਸਦੇ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ', ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੀਸੀ 16 (ਜੀ), ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2-5-1944 ਨੂੰ ਚੀਫ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 16-5-1944 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 24 ਮਈ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: "ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਖਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ 'ਅਬ ਇਨੀਸ਼ਿਓ' ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..... ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 92(2), ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ:

"ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ..... ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ" ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ-ਧਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਗਜਾਨਨ ਲਕਸ਼ਮਣ ਬਨਾਮ ਭਾਲਚੰਦਰ ਕੇਸਵ', ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਬੋਮ 125 (2) (ਐੱਚ), ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਵਿੱਚ -- 'ਅਬਦੁਲ ਬਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਸਮ ਇਬਰਾਹਿਮ', 36 ਬੋਮ 168 (I), ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 92, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। . ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਵਿੱਚ -- 'ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਫੈਲੋ', (1820) 1 Jac & W 254 (J), ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 21 ਬੋਮ 257 (ਕੇ) ਵਿੱਚ - 'ਸਯਦ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਕਾਲੜਾ', ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ - 'ਗੋਪਾਲ ਦੇਈ ਬਨਾਮ ਕੰਨੇ ਡੋਲ', 26 ਆਲ 162 (ਐੱਲ), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 92, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 69, ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਰੈਗੂਲਰ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 121 ਆਫ 1948 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6-4-1948 ਨੂੰ, ਮੈਸ. ਪੂਰਨ ਮੱਲ-ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ 1948 ਦੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 43 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। 10,000/- ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ।

6-5-1948 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ. ਉਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਫਰਮ, ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1948 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 43 ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ: " 1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ? 2. ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

7-6-1948 ਨੂੰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਫਰਮਜ਼, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58(1), ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਫਰਮ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਲ-ਗੰਗਾ ਰਾਮ, ਤਹਿਸੀਲ ਭਿਵਾਨੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ, ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

14-7-1948 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਫਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ 7-6-1948 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 59, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11-12-1945 ਨੂੰ ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਐਕਸ. ਡੀ-4, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਬੈਂਕ ਨੂੰ। ਉਹ ਪੱਤਰ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਮਲ-ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ। ਬੈਂਕ। ਬੈਂਕ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਡਿਸਚਾਰਜ

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

Sd/- ਮੰਗਲ ਚੰਦ

Sd/- ਛਬੀਲ ਦਾਸ।"

ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਡੀ-4, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੱਤਰ, ਸਾਬਕਾ ਡੀ-4 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ।

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਨਬੀ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੇਂਟਿਫ-ਫਰਮ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਨਬੀ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪੀ ਬਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਾਬਕਾ ਡੀ-4 ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੈਰ-

ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - 'AIR 1939 FC 43 (P)' ਅਤੇ - 'AIR 1945 PC 16 (G)', ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਚ -- 'ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੀਸੀ ਐਫਸੀ 43 (ਪੀ)', ਸੈਕਸ਼ਨ 270(1), ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 270, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਨੇਕਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, 'ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ' ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਮਾ, ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਸ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 270(1) ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਆਦਿ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਆਦਿ, ਮਨਾਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਵਿੱਚ -- 'ਏਆਈਆਰ 1945 ਐਫਸੀ 16 (ਜੀ)', ਧਾਰਾ 16, ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1943 ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ:

"ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

'ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43 (ਐਫ)' ਅਤੇ - 'ਏਆਈਆਰ 1945 ਐਫਸੀ 16 (ਜੀ)' ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਕਿ ਰੱਦ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ - 'ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾ 289 (ਐਫਬੀ) (ਬੀ)' 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਵਿੱਚ -- ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾ 289 (ਐਫਬੀ) (ਬੀ), ਸੈਕਸ਼ਨ 171, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 171, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਓ।"

'ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾ 289 (ਐਫਬੀ) (ਬੀ)' ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ ਜੇ.ਜੇ. ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 171, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 177, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਵਿਚ 'ਐਕਸ਼ਨ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਸੂਟਾ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 171, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ 'ਸੂਰੂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 177, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਸੂਰੂ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 177 ਅਧੀਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ -- 'ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਉਨ', (1801) 145 ER 1129 CM) ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਚੀਫ ਬੈਰਨ ਨੇ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਭਿਆਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕੈਪੀਅਸ' ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ."

ਆਰਡਰ 2, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰੂਲਜ਼, 1883 ਦਾ ਨਿਯਮ 1, 'ਆਲਿਆ ਦੇ ਨਾਲ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, 1883 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 27, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 27 ਸੰਹਿਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 171, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਉਹ 6-4-1945 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ 7-6-1945 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਆਫ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 1948 ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਨਲ ਅਤੇ ਰੱਦ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਰੱਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |